

[Aage Frandsen]

3-4 år er gået? Det, der har været problemet med alle regeringer og alle folketingsflertal tidligere og også stadig væk er det, er, at man tænker på et problem, der skal løses, og som burde være løst for flere år siden. Derfor kommer man hele tiden bagefter.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg må sige, at det er naivitet, når hr. Aage Frandsen giver udtryk for, at Socialdemokratiet eventuelt havde ønsket om, at der skulle udskrives folketingsvalg. Fælles Kurs fremsatte den 8. oktober et forslag om motiveret dagsorden, der indebar, at regeringen ikke mere skulle være den samme. Det stemte man imod, og det gjorde SF for den sags skyld også. Det, der var mit ærinde, var imidlertid ikke så meget det. Det var mere til hr. Kent Kirk.

Hr. Kent Kirk mener, at beregningerne af udviklingen af situationen på arbejdsmarkedet på baggrund af de forslag, der nu bliver behandlet, skulle vise, at ca. 70.000 mand skulle komme i beskæftigelse. Så vil jeg gerne spørge: Da man fremsatte forslaget til finanslov, havde man indregnet en forøgelse af arbejdsløsheden med 35.000. Da vi nu får 70.000 flere arbejdspladser, betyder det så, at man stiller ændringsforslag til finansloven, der reducerer udgiften med den beskæftigelse, vi nu kan forvente på baggrund af det indgreb?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Bare for en ordens skyld i denne omgang til hr. Aage Frandsen: Vi har ikke en bestemt, skal vi sige teoretisk opfattelse af, om vi kan få noget ud af at samarbejde med andre partier. Vi vurderer nøjagtigt, hvilke resultater vi kan opnå i forhandlinger med andre partier. Det synes vi er en mere praktisk måde at gøre det på end at have en teori om, hvad der sådan principielt kan være rigtigt. Vi synes, at vi i den aftale, der er lavet i forbindelse med finansloven, har opnået nogle resultater, som på væsentlige punkter imødekommer det, Socialdemokratiet sidst er gået til valg på. Vi tror ikke, at der vil være nogen forståelse blandt vælgerne for, at vi på den baggrund skulle bede om et folketingsvalg nu.

Det havde set anderledes ud, hvis vi ikke kunne få resultater. Det er det, det handler om. Vi vil selvfølgelig helst have flertal helt alene. Det er der langt til. Vi vil også meget gerne have flertal sammen med SF; vi fik 44 pct. tilsammen for 3 måneder siden. Derfor er det i virkeligheden dybt overraskende og opmuntrende, at så mange af vore fælles mærkesager har fået et så stort skub fremad ved aftalen om finansloven.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Nu er det ikke finansloven, vi skal diskutere. Hvis det var det, ville jeg da i hvert fald erklære mig uenig med hr. Lykketoft i, at man har fået gennemført alle sine mærkesager. Så skal vi nemlig gå tilbage til de udtalelser, der er faldet tidligere fra hr. Lykketofts side, og så det, der rent faktisk er blevet aftalt i forbindelse med finansloven.

Men jeg vil gerne svare på det, som hr. Aage Frandsen var inde på. Det er da nok korrekt, at hvis man sætter sig ned og tager alle de forskellige forslag, som regeringer har lagt frem siden 1973, og tæller op, hvor mange nye arbejdspladser der er lovet, vil man nok se, at der er mange, mange tusinder af arbejdspladser, der vil være blevet etableret i de forskellige forslag.

Men hvad er det for et erhvervsliv, vi har? Jeg tror i virkeligheden, at SF har meget svært ved at forstå, hvordan det danske erhvervsliv fungerer. Det er ikke sådan, at en arbejdsplads altid er fast. Det hele skifter. Virksomheder går ned, fordi de ikke kan konkurrere længere. Dermed er der omskiftelighed i hele vores erhvervsliv. Derfor kan man ikke sige: I 1973 havde vi så mange arbejdspladser, og gør vi nu det her, vil vi have så mange arbejdspladser i 1990. Sådan fungerer det praktiske liv ikke. Derfor må jeg sige til hr. Aage Frandsen, at jeg tror, SF skulle bruge noget af sin tid på at studere det praktiske erhvervsliv; så ville mange af dets forslag måske også blive mere realistiske. Man kunne måske lære lidt af Gorbatsjov, som jo har erkendt, at det ikke længere går at kigge i bakspejlet. Man er nødt til at se fremad. Det giver resultater. Det kunne også være, at SF kunne lære noget på det område.

Jeg vil ikke stille spørgsmål, men jeg vil komme med den kommentar til hr. Aage Frandsen, at jeg ikke forstår det, hvis SF tror, at et folke-